

ב"ל (באר-שבע) 53243-06-12 - איליה פייקין נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (באר-שבע) 53243-06-12 - איליה פייקין נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה באר-שבע

ב"ל (באר-שבע) 53243-06-12

איליה פייקין

ע"י ב"כ - עו"ד איזקסון

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד לימור ליבדרו

בית דין אזורי לעבודה בבאר-שבע

[02.01.2013]

כב' השופט צבי פרנקל

פסק דין

1. הוועדה הרפואית לעררים בהתכנסותה ביום 29.3.12 הותירה את דרגת נכותו של המערער בשיעור של 0% בגין פגיעה מיום 26.12.09.

2. הוועדה התכנסה מכח פסק דין בתיק ב"ל 43441-06-11 מיום 13.2.12, בו קבע השופט יוספי בסעיף 9 ו-10: "9. לאחר שעיינתי בפרוטוקול הוועדה ובטענות הצדדים, סבור אני כי יש לקבל את הערעור בתחום האורטופדי, ואפרט.

הוועדה בממצאיה מציינת נפיחות בקרסול ימין, וכן טווח תנועות שונה בין הבדיקה ברגל ימין לבדיקה ברגל שמאל. בשים לב לממצאים אלו, על הוועדה היה להסביר מדוע חרף ממצאיה, לפיהם נמצאו הבדלים בין כיפוף גבי של רגל שמאל ורגל ימין, לא נקבעו למערער אחוזי נכות.

כמו כן, הוועדה תסביר מדוע ממצאי ה-T.C, אשר לגביהם קבעה כי: "שבר בקצה דיסקלי של טוביה ימנית וחשד לשבר ניתוק קטן בקצה אחורי חיצוני של טאלוס", מתיישבים עם ממצאי הבדיקה הקלינית. כבר נקבע בפסיקה, כי הנמקת הוועדה צריכה להיות כזאת שממנה ילמד לא רק רופא אחר את הלך מחשבתה של הוועדה, אלא שגם בית הדין יוכל להתחקות אחר הלך מחשבתה של הוועדה.

10. לאור האמור לעיל, עניינו של המערער יוחזר לוועדה הרפואית לעררים נפגעי עבודה; על מנת שהוועדה תסביר מדוע אין בממצאיה בבדיקה הקלינית וכן בבדיקת ה-T.C בנוגע לקרסול ימין כדי להעניק למערער אחוזי נכות.

הוועדה תסביר האם יש בממצאיה באשר לצלקות כדי להעניק למערער אחוזי נכות.

הוועדה תפרט ותנמק החלטתה, באופן שבית הדין יוכל להתחקות אחר הלך מחשבתה."

3. המערער טוען כי הוועדה הרפואית טעתה כאשר לא קבעה לו נכות צמיתה בגין הפגיעה בקרסול ימין. כן טוען המערער כי טעתה הוועדה כאשר קבעה דרגת נכות לפי סעיף 135(א) ולא לפי סעיף 135(ב), בנוסף טוען המערער כי הוועדה התעלמה מתוצאות בדיקת מיפוי עצמות מיום 7.3.12.
4. ב"כ המשיב טוענת כי הוועדה פעלה על פי פסק הדין ומילאה אחר הוראותיו והסבירה מדוע המערער לא עומד בתנאים לקביעת נכות הן בהתאם לסעיף 35 והן בהתאם לסעיף 48. באשר לבדיקה מיום 7.3.12- מדובר בבדיקה מאוחרת להתכנסות הוועדה מיום 6.4.11 ולכן הוועדה לא אמורה היתה להתייחס אליה.
5. במסגרת סמכותו של בית הדין לדון ב"שאלה משפטית" בלבד בוחן בית הדין, האם טעתה הוועדה בשאלה שבחוק, חרגה מסמכותה, פעלה משיקולים זרים, או התעלמה מהוראה המחייבת אותה. (עב"ל(ארצי) 10014/98 יצחק הוד-המל"ל, פד"ע לד 213). משהוחזר עניינו של המערער על ידי בית הדין לוועדה לעררים בצירוף הוראות, על הוועדה להתייחס אך ורק לאמור בהחלטת בית הדין, ואל לה לוועדה להתייחס לנושאים שלא פורטו באותה החלטה (דב"ע נא 29-0 מנחם פרנקל נ' המל"ל פד"ע כד 160).
6. הוועדה נשוא הערעור כתבה בפרק הסיכום והמסקנות:
"הוועדה עיינה בפסק דין מיום 13.2.12 ופועלת לפיו ומציינת שמבחינת צלקות מדובר בצלקות עדינות, לא רגישות שלא גורמות להפרעה קוסמטית ולכן תואמות נכות של 0% לפי סעיף 175(א). מבחינת הקרסול קיימת הגבלה קלה מאוד בתנועות שתואמת נכות בשיעור 0% לפי סעיף 135(א), להבדיל בין סעיף 48(3)א' שתנאי לקביעת נכות או הגבלה ניכרת של תנועות הקרסול, דבר שלא היה אצל התובע ולכן הוועדה מנועה מלדון בתוצאות בדיקת מיפוי עקביות מיום 7.3.12 מאחר וביצעה לאחר פסק הדין. ממצאי ה-T.C- מיום 12.1.10 אינם מקנים אחוזי נכות וללא ממצאים בדיקה גופנית קליניות שהיתה הגבלה קלה מאוד בלבד."
7. הוועדה נשוא הערעור נתבקשה להסביר מדוע אין בממצאי בבדיקה הקלינית ובבדיקת ה-CT בנוגע לקרסול ימין כדי להעניק אחוזי נכות. הוועדה הסבירה כי ההגבלה קיימת בקרסול היא הגבלה קלה מאוד בתנועות שתואמת נכות בשיעור 0% והסבירה מדוע הסעיף המתאים הוא 135(א) ולא סעיף 48(3)א'. המערער טוען כי על הוועדה היה להעניק דרגת נכות לפי סעיף 135(ב) הקובע: "קיימת השפעה קלה על כושר הפעולה הכללי או התנועות". הוועדה קבעה בממצאי כי קיימת הגבלה קלה מאוד. הוועדה לא מצאה שקיימת השפעה על כושר הפעולה הכללי או התנועות ולכן לא נפל פגם בהחלטתה כאשר קבעה את הנכות לפי סעיף 135(א) שקובע: "אין השפעה כל כושר הפעולה הכללי ואין הגבלת תנועות". מדובר בקביעה רפואית ואין מקום להתערב בהחלטה זו. קביעת דרגת הנכות היא בשיקול הדעת הבלעדי של הוועדה הרפואית, קביעותיה של הוועדה מתאימות לאמור בסעיף אותו קבעה שיש להחיל.
8. באשר לבדיקת מיפוי העצמות מיום 7.3.12- מדובר בבדיקה ממועד מאוחר להתכנסות הוועדה מיום 6.4.11, בערעור על החלטת ועדה זו ניתן פסק הדין בתיק 43441-06-11 מכוחו התכנסה הוועדה הנוכחית ולכן הוועדה לא היתה אמורה לדון בתוצאות בדיקה זו.
- אין מניעה שהמערער יגיש תביעה להחמרה ככל שיש החמרה במצבו, הוא יצרף אליה את בדיקת מיפוי העצמות מיום 7.3.12.
9. לאור האמור, לא נפל פגם משפטי בהחלטת הוועדה, הוועדה פעלה בהתאם לפסק הדין מכוחו התכנסה והסבירה מפני מה אין בממצאי בבדיקה הקלינית ובבדיקת ה-CT כדי להעניק למערער אחוזי נכות.
10. הערעור נדחה, בנסיבות העניין אין צו להוצאות.
11. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור תוך 30 יום לנשיאת בית הדין הארצי לעבודה, לסגנה או לשופט שנתמנה לכך ע"י הנשיאה.
- ניתן היום, כ' בטבת תשע"ג, (02 בינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם בדואר רשום.